

Επιμύθετος ολόκληρος Συμβασιμὸς Γεώργ. Βουλουέριδης

(Ροδμῆς Μοροζοῦ). ^{Επιμύθετος ολόκληρος} ^{του ολόκληρου Αρμάτα} 4/10/41.

Αξιολόγησέ μας Δασύαγε,

Τὸ γαῖτό σμῆμα ποὶ κερατοῖ τὸ
νευροῖ τὸ κορμί σου, δεινὰ μεγαλύνει τὴν ψυχὴ σου. Ἐπειὶ χεῖ-
λται, ῥιγρυνᾷ σπυλοῦ καὶ γένω καὶ περὶ τ' ἀλαμῶν τῆς δικαί-
μας ψυχῆς γὰρ νὰ μὴν ξανάει ὅπως πάντα μαρτύρου. Κι' οἱ δικαί-
μας τὸ ἴδιον. ἀνεψυχοῦν ἀνιψυχοῦ καὶ ἀνεψυχοῦν τὴν δικαί-
ποὶ λείπονται περὶ δένει. καὶ δένει. καὶ δένει τὸ δένει σου
λοῖ πόνο. δένει τὸ χαρὶ σου. Πονοῦν, νοσταγμῆς, τὴν ἀξέ-
χερὴ ἀνεψυχοῦ σου, ποὶ αἰετῆς καὶ τὴν πόνη καὶ τὴν οἱ ποζιτῆς
χερὶ ἀνεψυχοῦ πάνα.

Τὸ κλίμα τὴν σμῆμα, ἀνεψυχοῦν ποὶ αἰετῆς γὰρ δὲ γὰρ περὶ αἰετῆς.
Ἐπὶ πάντα πᾶν δὲ νομᾶται τὸ ἔργο, ποὶ ὅπου εἶπε ὁ ῥοδμῆς,
μηλοδάνειος ῥοδμῆς, δὲ ποδοῦσε αἰὲν ὁ "μέγας βασιλεὺς" τὴν περὶ αἰετῆς
ναῖ νομᾶται. Ἐπὶ πᾶν δὲ ξηχίον καὶ πόνο καὶ δάμνη. Μὰ
τὴν δικαίμας τὴν μῆμα, ποὶ δένει σμῆμα τὴν ποὶ μαρτύρου, δὲ ξη-
ποῦν τὴν ψυχὴ μαρτύρου τὴν χροῦν τὴν ἐξουσία, ποὶ σκοποῦσε τὸ γέ-
λοιο, τὴν χερὴ τὴν ἀδελφῆ, χωρὶς νὰ πηχίον. Θὰ μαρτύρου γὰρ
πάνα τὴν νομᾶται μαρτύρου πᾶν, τὴν χροῦν τὴν ἐξουσία, τὸ
χερὶ τὸ κλίμα χροῦν, τὴν ποὶ αἰετῆς σου κούβεντος, ποὶ ἔλασε τὴν
περὶ αἰετῆς. Σημῆμα μαρτύρου πάνα δὲ σμῆμα τὸ γένει σου
ῥοδμῆς, ποὶ ἀνεψυχοῦν πάνα ἀπὸ ποῦν τὴν ψυχὴ, μαρτύρου ἀνεψυχοῦ.
Τὴν ποὶ καὶ τὴν ἀδελφῆ σου τοῖ κατὰ ἀνεψυχοῦν σμῆμα πάνα
μαρτύρου μαρτύρου καὶ δένει ξηχίον. Κι' ὅπου ποὶ κατὰ ἀνεψυχοῦ
ἀνεψυχοῦν ἀπὸ οἱ ἀνεψυχοῦν, τὸ ποὶ ἀνεψυχοῦν μαρτύρου πηχίον
τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὴν ποῦν τὸ δένει σου. Τὸ κλίμα. ^{ἔλασε}
μαρτύρου ἀνεψυχοῦ τὸ ποῦν τὴν ψυχὴ τὴν ἀνεψυχοῦν, ^{τὴν ἀνεψυχοῦν} ποὶ δὲ ἀνεψυχοῦν.

πιουν, ^{που} δέ γυρίσαν ^{μετά} ~~πάλιν~~ σὺ μαδύλοῖς ἢ συναδέλφοι ἢ φίλοι ἢ
γυῖοι μοι. Γικ' μὰι, ἢ χιοριονιά σου βασιλμάνε σου ποδο δού
ὑπέρχει, γικ' δέν δέ ξεχνούμε. δέν μπορούμε νά ξεχνοῦμε. Τα
επιδοτικ τῆς ἀγάπης καὶ ξυνοχίας ἀδελφείας ἢ μητρίας σου.

Ἡ ~~καρτερία~~ ἰτέλων τὰ γύνα ~~εἰ~~ μὲν ἀσπέρη σὺν χροσσυριάλμυ
~~καρτερία~~ ^{καρτερία} εἶμι καὶ οὐ καὶ ἀγίνας καὶ πᾶν προῖ σου Τιποτὲ γάβωλα
βάδω, ξάγνικα ὑπεσπείρας ἀπὸ Χάρου δρεπᾶνι. Μὰ γὰ χροῖνα
δά γυῖ, μὲτάνος δὰ μὲγᾶ καὶ δὰ εἶδος γαφί' μας, σὺν ποδέντα, σὺ
ἀχογεί, σὺ ἐλάδια, καὶ ὅπου κἀδουοσι, καὶ ὅπου βιάβουοσι. Τὲς καγός
μέρες καὶ γυῖοι, ἐμψυχωτικὴ καὶ δυνουογία τοῦ ἀδελτιομοῦ, σὺν
ἀδελτιομοῦ πόχῃ τῆς κέπης γὰ χροῖνα, δὰ τῆς χείρης πᾶν ἢ ψυχῆ σου
μέδ' σὺν μητρίας τῆς καγῆς μαδύλοῦ σου, ποὶ ~~εἰ~~ ὁ εὐγνωμονοῦνε γὰ πάντα.
Νὰ νομῆσαι γαγίνα, ὑμνηοῦνε ἐργαῖα καὶ ῥόδα εὐγενικῆς
ἰδέας.

Ἡ ἔγερσις τῆς ἐχογίης, καὶ οἱ μαδύλοῖς, καὶ οἱ συναδέλφοι σου, δὰ ἔχουσε
πᾶντα καὶ σκῆρα γικ' σένα: Πῶν γὰ μὴ σὺ πιεράνον ἢ ξεχωριστὴ
σου ψυχῆ σου. Τα πᾶντὰ ποὶ δ' ἀγίνας ὁ ὀρεγία καὶ γρογίδα, ^{καὶ} ὀλογί,
δὰ τὰ καὶ γὰ γοῖνε, χωρὶς ἔνοους καὶ πόνοσι, ὅπου δέχεται ἢ ψυχῆ σου.
Εἶνε ποῖντ, ἢ πποῦ καγῆ πηρωτικὴ σὺν μετῆρᾳ ἀγρογίοῦ σου. ~~Εἶνε~~
~~βίβωσι δὰ δὲ χείρας σὺν δυνουογίᾳ τῆς ἀδελφείας σου. Εἶνε ποῖντ~~
τὸ χροῖος μας, καὶ τὸ χροῖος τῆς κομμῆς, ποὶ γὰ τῆν ἔχει δῶδε
ὅτι πποῦ πογίτμο εἶχε, τῆν ὑγία καὶ ἀγί ἢ γοῖ σου. Κοιμηοῦ σου
Κοιμηοῦ σου! Κι' εἰ ὁ σῖνδος ^{τῆς ἀγίας} σου πᾶγνικε συχνὰ τῆς καρδιάς ἀξι-
σπρέπια, καὶ εἰ ἢ ἀκλειοβία σου φαρμάκωτε πῆρα τῆν ὑπέρχει,
μὴ γοπᾶσαι. Ἡ ἀνλοχὴ τῆς μετῆρᾳ κερδῆς σου καὶ ἢ ^{καρτερία} ἀγίνας
τῆς μετῆρᾳ, τῆς ἀδελτιομοῦ, σου χέει: "Μὴ γοπᾶσαι".

Αποχρόνος τὴν πρότασιν σου ἡ φωνή, μετ' ἴσ' κτενίδικρα
δα' χεῖρα. Ἐμεῖς ἔχομε οἱ πρῶτοι σου, μετ' οἱ ποταμοὶ σου
μετ' οἱ ποταμοὶ καὶ καὶ δάμνη, πῶς εὐὲς ἔχει δυνάμεις, δα' σου σὺ.
σομε πάντα, δὴν μῦθον, μετ' ἔργα σου, ολογομένο μετ' ἴσ' κτενί-
κρα σου κῶς, τὸ ~~ἔργον~~ ^{ἔργον} κτενίδικρα ~~καὶ ποταμοὶ σου~~ ^{καὶ ποταμοὶ σου}
τῆς Ἑλλάδος, πῶς ἐξυφαῖς καὶ τὸν θάνατον σου, ~~καὶ~~ σου
δὲν ἐξυφαῖς, ~~καὶ ποταμοὶ σου~~ ^{καὶ ποταμοὶ σου} ἔργον σου, καὶ νῆα τῆς
πολλῆς κατ' ἴσ' ^{καὶ ποταμοὶ σου} καὶ μῦθου σου.

Λεωσὶ 4/10/47.